

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Mgr. Filipem Skřivanem ve věci

žalobkyně: **S. Ch.**, nar. X, st. příslušnost X
zastoupena JUDr. Matějem Šedivým, advokátem
sídlem Václavské náměstí 21, Praha 1

proti
žalované: **Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 28. 12. 2021, č. j. CPR-30050-2/ČJ-2021-930310-V242,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalované se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Krajské ředitelství policie kraje Vysočina rozhodnutím ze dne 26. 9. 2021, č. j. KRPJ-81777-22/ČJ-2021-160022-SV, uložilo žalobkyni správní vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. c) bodu

1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), s dobou, po kterou nelze žalobkyni umožnit vstup na území členských států EU, v délce 6 měsíců, neboť žalobkyně byla na území České republiky zaměstnána bez povolení k zaměstnání, ačkoliv je toto povolení podmínkou k zaměstnání. Žalobkyně byla dne 5. 8. 2021, avšak dle dodaného docházkového listu již od 1. 8. 2021, zaměstnána bez povolení k zaměstnání v provozovně společnosti Crystal BOHEMIA, a.s. ve Světlé nad Sázavou, kde vykonávala dělnické práce spočívající v kompletaci obalového materiálu. Odvolání žalobkyně žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

II. Obsah žaloby

2. Proti napadenému rozhodnutí podala žalobkyně včasnou žalobu. V žalobě uvádí, že se dopustila výkonu nelegální práce. Správní vyhoštění by jí však mělo být uloženo pouze tehdy, pokud intenzita protiprávnosti dosáhne takové úrovně, kdy již není možné toliko ukončit pobyt cizince za současného uložení peněžité pokuty. Žalobkyně se domnívá, že v jejím případě nebyly zjištěny takové skutečnosti, pro které by bylo nezbytně nutné ukládat jí správní vyhoštění, neboť doba výkonu nelegální práce byla krátká a předmětný vztah nebyl úplatný, jelikož žalobkyně neobdržela příslibenou mzdu.
3. Žalobkyně má za to, že měl být postihován především její zaměstnavatel, který má z činnosti žalobkyně primární finanční prospěch. Nikoliv žalobkyně, která se dopustila protiprávního jednání toliko pod tíhou špatné finanční situace a nemožnosti adekvátního výdělků na území domovského státu. Jiný přístup by byl projevem přepjatého formalismu. Cíle správního řízení bylo dosaženo již tím, že se žalobkyně ponaučila, jak vyplývá z lítosti vyjádřené při provedeném výslechu. Žalobkyně má za to, že napadené rozhodnutí je nepřiměřené ve smyslu § 174a zákona o pobytu cizinců, neboť její protiprávní jednání není závažné a dopustila se jej poprvé. Žalobkyně proto navrhuje, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná ve svém vyjádření pouze obecně hodnotí napadené rozhodnutí jako přezkoumatelné, zákonné a přiměřené a navrhuje, aby soud žalobu zamítl. Toto vyjádření proto soud již žalobkyni nezasílal.

IV. Posouzení věci krajským soudem

5. Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 s. ř. s.), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.). Za splnění podmínek § 51 s. ř. s. rozhodl soud bez jednání.
6. Žaloba **není** důvodná.
7. Podle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1 zákona o pobytu cizinců *policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států až na 3 roky, je-li cizinec na území zaměstnán bez platného oprávnění k pobytu nebo povolení k zaměstnání, ačkoli je toto povolení podmínkou výkonu zaměstnání.* Cizinec může být přijat do zaměstnání a zaměstnáván, má-li platnou zaměstnaneckou kartu nebo povolení k zaměstnání vydané krajskou pobočkou Úřadu práce a platné

oprávnění k pobytu na území České republiky [§ 89 odst. 1 a 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále jen „zákon o zaměstnanosti“)].

8. Žalobkyně byla zaměstnána a zaměstnaneckou kartu ani povolení k zaměstnání neměla. Závěry správních orgánů, že žalobkyně byla zaměstnána od 1. 8. 2021 do kontroly provedené dne 5. 8. 2021 v provozovně společnosti Crystal BOHEMIA, a.s., žalobkyně v žalobě nejen nezpochybňuje, ale také výslovně potvrzuje. Hypotéza § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1 zákona o pobytu cizinců proto byla v případě žalobkyně naplněna.
9. Dle žalobní argumentace je však napadené rozhodnutí nezákonné, neboť měla být využita alternativa v podobě ukončení pobytu cizince za současného uložení peněžité pokuty, měl být potrestán zaměstnavatel a nikoliv žalobkyně, a rozhodnutí o vyhoštění je nepřiměřené, neboť zaměstnání žalobkyně bylo krátké, nedostala za něj slíbenou odměnu, protiprávního jednání se dopustila poprvé a poučila se již samotným projednáním věci. S žádnou z těchto námitek se krajský soud neztotožnil.
10. Co se týče alternativy správního vyhoštění, zákon o pobytu cizinců v případě jednání žalobkyně (tj. zaměstnání bez povolení) žádnou alternativu či prostor pro uvážení správním orgánům neposkytuje. Mírnější opatření v podobě rozhodnutí o povinnosti opustit území ve smyslu § 50a zákona o pobytu cizinců lze použít toliko v případě neoprávněného pobytu, nikoliv zaměstnání cizince bez příslušného povolení. Co se týče pokuty (žalobkyně blíže nekonkretizuje podle kterého právního předpisu, z povahy věci by se nabízel postih dle zákona o zaměstnanosti), ta sleduje zcela jiný účel než správní vyhoštění a proto nemůže být jeho alternativou. Pokuta je trestem, tj. sankcí za protiprávní jednání, správní vyhoštění je naproti tomu preventivním správním opatřením, které obsahově vyjadřuje zájem státu na tom, aby se jím dotčený cizinec na území státu nezdržoval (srov. též rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2017, č. j. 9 Azs 176/2017 – 26). Otázka, zda měl či neměl být potrestán také zaměstnavatel žalobkyně, pak leží zcela mimo předmět tohoto řízení.
11. Pokud jde o přiměřenost rozhodnutí, podle § 119a odst. 2 zákona o pobytu cizinců *rozhodnutí o správním vyhoštění podle § 119 nelze vydat, jestliže jeho důsledkem by byl nepřiměřený zásah do soukromého nebo rodinného života cizince.*
12. Podle § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců *při posuzování přiměřenosti dopadů rozhodnutí podle tohoto zákona správní orgán zohlední zejména závažnost nebo druh protiprávního jednání cizince, délku pobytu cizince na území, jeho věk, zdravotní stav, povahu a pevnost rodinných vztahů, ekonomické poměry, společenské a kulturní vazby navázané na území a intenzitu vazeb ke státu, jehož je cizinec státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, ke státu jeho posledního trvalého bydliště.*
13. Ze skutečností uváděných žalobkyní dle krajského soudu nelze při posuzování přiměřenosti vůbec zohlednit, že žalobkyně za svou práci nedostala smlouvenou odměnu, neboť to samo o sobě nijak nesouvisí s povahou či závažností jednání žalobkyně. Jakkoliv je snaha žalobkyně zajistit si v ČR oproti domovské zemi lepší životní podmínky lidsky pochopitelná, ani tato motivace nemůže při posuzování přiměřenosti rozhodnutí hrát významnější roli.
14. Lze naopak souhlasit s tím, že protiprávního jednání se žalobkyně dopustila poprvé, se správními orgány spolupracovala a zaměstnána bez povolení byla relativně krátkou,

třebaže nikoliv bezvýznamnou dobu (5 dnů). Je však nutné zopakovat, že správní vyhoštění není sankčním řízením, v němž by se závažnost protiprávního jednání a případné polehčující okolnosti vztahovaly k druhu a výměře trestu. Tyto okolnosti se v řízení o správním vyhoštění poměřují vzhledem k právu na rodinný a soukromý život v té míře, v jaké by byl v konkrétním případě dotčen (v případě nepřiměřeného zásahu správní vyhoštění uložit nelze) nebo jako kritéria stanovení doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území EU.

15. Žalobkyně dle vlastní výpovědi ve správním řízení na území ČR přicestovala dne 21. 7. 2021, tedy přibližně týden předtím, než nastoupila do zaměstnání a dva týdny před provedením kontroly u zaměstnavatele, a na území ČR nemá žádné příbuzné ani vazby. Správní vyhoštění proto nepřiměřený zásah do rodinného a soukromého života žalobkyně při hodnocení dle kritérií § 174a zákona o pobytu cizinců nepředstavuje, neboť tento nebude vyhoštěním v podstatné míře narušen.
16. Podle § 119 odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců lze uložit správní vyhoštění až na 3 roky. Správní orgány přitom zvolily dobu při spodní hranici (6 měsíců), přičemž zohlednily také okolnosti zmiňované v žalobě. Správní orgány proto nevybočily z mezí správního uvážení a také krajskému soud se jeví takto stanovená doba přiměřená okolnostem nynější věci.
17. Lze tedy shrnout, že v nynější věci byly naplněny zákonné podmínky pro uložení správního vyhoštění dle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1 zákona o pobytu cizinců, alternativní postup současná právní úprava neumožňuje a uložení správního vyhoštění neshledal krajský soud nepřiměřeným z hlediska kritérií § 174a zákona o pobytu cizinců z důvodů namítaných v žalobě.

V. Závěr a náklady řízení

18. Krajský soud z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
19. Výrok o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nebyla úspěšná, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, procesně úspěšné žalované žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o ní musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 23. února 2022

Mgr. Filip Skřivan, v. r.
samosoudce

